

Pécsi Tudományegyetem, Természettudományi Kar,
Biológiai Intézet, Ökológiai Tanszék

1. Magyar Bagolykutató Konferencia

Összefoglalók

Pécsi Tudományegyetem, Természettudományi Kar,
Kari Tanácssterem

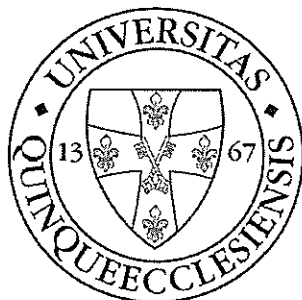
Pécs, 2017. szeptember 8.

Szerkesztette: *Purger J. Jenő*

Pécs, 2017

A konferencia támogatói:

Pécsi Tudományegyetem

Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület

Gyöngybagolyvédelmi Alapítvány

ISBN 978-963-429-185-5

Minden jog fenntartva!

A kötet az elektronikus formában benyújtott anyagok alapján készült, így az összefoglalók tartalmáért és nyelvi helyességéért a szerzők felelősek.

Adalékok a Kis-Balaton és a Nagy-Berek kisemlősfaunájához
gyöngybagoly- (*Tyto alba*) köpetek alapján

Lanszki Zsófia¹, Jánosa Gergely¹, Bende Zsolt², Lanszki József²

¹Pécsi Tudományegyetem, Természettudományi Kar, Biológiai Intézet, Ökológiai Tanszék,
7624 Pécs, Ifjúság útja 6.

²Kaposvári Egyetem, Ragadozóökológiai Kutatócsoport, 7400 Kaposvár, Guba S. út 40.

A Kis-Balaton és a Balatoni Nagy-Berek kisemlősfaunája a közvetlen felmérési módszerek (pl. elevenfogó csapdázás) alkalmazásához nehezen megközelíthető vizes élőhelyeken ma sem tekinthető teljesen feltártnak. A predátorok közül a gyöngybagoly (*Tyto alba*) képes a táplálékszerzése során a vadászterületén előforduló kisemlősfajok többségét elérni. Vizsgálatunk célja az volt, hogy gyöngybagolyköpetek elemzésével kiegészítő adatokat gyűjtsünk a Kis-Balaton és a Balatoni Nagy-Berek kisemlős faunáiról.

A 2004 és 2013 között gyűjtött bagolyköpetek (n = 615 db és egy törmelékes anyag) öt helyszínről származtak, melyek a következők: Kis-Balaton II. üteme (Simon-szigethez közeli kilátó) 35 db, Táská (templom padlás) 21 db, Imremajor 255 db (+ törmelék), Pálmajor 247 db és Fekete-akol (Csisztapuszta közelében) 57 db.

Összesen 2784 táplálékelemet azonosítottunk, ennek 99,4%-át kisemlősök, a fennmaradó részt kistestű madarak (*Passer domesticus*, *P. montanus*) és ízeltlábúak tették ki. A táplálékként azonosított kisemlősfajok száma a területek sorrendjében: 13, 14, 18, 17 és 15 volt. A három leggyakoribb táplálék taxon a *Sorex araneus* (20,8%), a *Microtus arvalis* (17,7%) és az *Apodemus* fajok (*A. agrarius*, *A. sylvaticus* / *A. flavicollis* / *A. microps* és *Apodemus* indet. együtt: 17,4%) volt. Viszonylag gyakran (5-10%) kimutatott faj volt még a *Micromys minutus* (9,5%), a *Crocidura suaveolens* (8,6%), a *Crocidura leucodon* (7,2%) és a *Sorex minutus* (5,4%). Ritkán előforduló taxonok voltak a *Microtus agrestis* (3,5%), a *Neomys* fajok (*Neomys fodiens*, *Neomys anomalus* és *Neomys* indet. együtt: 2,5%), a *Mus* fajok (*Mus spicilegus*, *Mus musculus* és *Mus* indet. együtt: 2,3%), a *Microtus subterraneus* (1,9%) és a *Myodes glareolus* (1,7%). A gyöngybagolyok által nagyon ritkán fogyasztott fajok voltak az *Arvicola amphibius* (0,6%), a *Microtus oeconomus* (0,5%), a *Muscardinus avellanarius* (0,1%), a *Rattus* sp. (0,1%) és a *Talpa europaea* (0,1%). A vizsgált területek egyik legfontosabb természeti értékét jelentő *Microtus oeconomus* előfordulását a Táskán és az Imremajorban gyűjtött 11 db illetve 3 db köpetminta alapján tudtuk bizonyítani. Összességében, mindegyik területen fajokban gazdag volt a gyöngybagolyok tápláléka.